

[Chr. Madsen.]

Statsministeren og andre ministre har flere gange sagt, at landets økonomiske politik ikke tilstræbte høj ledighed. Statsministeren sagde under finanslovsdebatten: „Vi (regeringen) er indstillet på at træffe foranstaltninger, der varigt kan sikre en bedre beskæftigelse, og det vil også være målet i Nordjylland“.

Statsministeren og andre ministre er klar over, at Nordjylland siden de nævnte erklæringer har arbejdsløshedsprocenter omkring 8-10. Derfor må det være rimeligt nu, i sommerens bedste tid, at spørge om, hvornår regeringen vil indfri sine løfter. Ledigheden var i området den 10. juli 1968: Ålborg 1671 ledige, Hjørring 1008, Frederikshavn 326 og Thisted 609 ledige. Heriblandt er der mange håndværkere. Det er mange år siden, at området har haft så mange ledige, og det er helt urimeligt, at området skal bære denne — politisk bestemte — arbejdsløshed.

Er det regeringens hensigt, at den ligevægt i dansk økonomi, der stiles efter, eller den forskydning af vægten i den økonomiske politik, der tales om, skal opfattes på den måde, at en politisk bestemt arbejdsløshed indgår som bestemt forbrugsbegrænsende faktor? Hvis opfattelsen er forkert, må statsministeren kunne få de forskellige ministerier til hurtigst muligt at træffe foranstaltninger, der sikrer beskæftigelsen.

Statsminister *Hilmar Baunsgaards* svar (31. juli 1968):

De specielle nordjyske beskæftigelsesproblemer er ikke af ny dato. De har foreligget i hvert fald i de sidste 25 år.

Det er naturligt, at spørgsmålet hyppigt rejses, og hr. Chr. Madsen har jo været flittig til at rejse spørgsmålet over for såvel den nuværende som den tidligere regering, hvad der ingenlunde skal bebrejdes ham. Derimod finder jeg, at hr. Chr. Madsen burde have undladt at insinuere, at den nordjyske ledighed er politisk bestemt. Det er den ikke nu så lidt som tidligere.

Det er indlysende nødvendigt, at de nordjyske problemer skal finde deres løsning uden opgivelse af det generelle sigte for den økonomiske politik: styrkelse af konkurrenceevnen og nedbringelse af underskuddet i det løbende betalingsforhold til udlandet.

Devalueringen i november sidste år opretholdt og forstærkede i mange henseender de indre spændinger i samfundsøkonomien. Anstrengelserne for at dæmpe prisstigningstendenserne trods kraftige lønstigninger — alene i det første halvår af 1968 i hvert fald en stigning på 8 pct. på timebasis — har lagt store byrder på finanspolitikken.

Enhver vil forstå, at ændringer i den økonomiske politik giver overgangsproblemer. Det afgørende må være, at den økonomiske politik, der føres, er langsigtet, det vil sige medvirker til en varig forbedring af de økonomiske forhold, herunder beskæftigelsen.

Ledigheden er i øjeblikket for høj, især i Nordjylland, hvor ledigheden traditionelt ligger dobbelt så højt som i landet som helhed. Det er imidlertid nødvendigt at erindre, at dette specielle problem ikke kan løses gennem en lettelse i den generelle økonomiske politik, som ville føre til en forstærkning af de inflationstendenser, der gennem lang tid har været dansk økonomis svaghed. En sådan udvikling ville på længere sigt kun tjene til forværring af beskæftigelsesproblemerne. Indsatsen må derfor koncentrereres omkring foranstaltninger, der kan medvirke til en udvidelse af erhvervsaktiviteten specielt i Nordjylland og i andre egnsudviklingsområder.

Anvendelsen af egnsudviklingsloven til ophjælpning og udbygning af erhvervslivet i Nordjylland og andre egne med tilsvarende problemer er en langsigtet, men til gengæld fundamental politik.

Det drejer sig om at medvirke til en afgørende ændring af erhvervsstrukturen gennem støtte til vækst i den bestående industri og incitamentet til etablering af nye levedygtige virksomheder.

Det er en forudsætning for statslig indsats efter egnsudviklingsloven, at der står et privat initiativ parat til at udnytte lovens støttemuligheder.

Senest for et år siden gennemførtes med støtte fra alle partier en revision af egnsudviklingsloven ud fra det synspunkt, at alene gennem industriel vækst kan Nordjylland og andre vanskeligt stillede områder nå op på en udviklings- og beskæftigelsesgrad, der står mål med landsgennemsnittet. Regeringen overvejer en styrkelse af egnsudviklingen, som kan skabe yderligere in-